

Nr 819

Av herrar Eliasson i Sundborn och Boo, *angående vägbyggandet i Kopparbergs län.*

(Lika lydande med motion nr 709 i Första kammaren)

Den trafikpolitiska angelägenhetsgraderingen för nuvarande vägplanering prioriterar väg- och gatubyggandet i storstadsområdena samt byggandet av trafikleder mellan dessa områden. Detta innebär att anslaget till länsvägar minskar undan för undan.

Enligt vår mening utgör ett över hela landet väl utbyggt vägnät en viktig förutsättning för en framgångsrik regionalpolitik och lokaliseringspolitik. Möjligheterna att i landets olika delar trygga en tillfredsställande trafikförsörjning samt likvärdiga betingelser i övrigt för näringsliv och befolkning är i hög grad beroende av vägbyggandets omfattning och lokalisering. Enligt vår mening måste vid denna bedömning länsvägarna tillmätas långt större betydelse än som sker vid nuvarande vägplanering.

För Kopparbergs län har flerårsplaner upprättats för perioden 1970—1974 enligt centralt givna direktiv, vilka totalt för planeringsperioden förutsatt en planeringsram av cirka 100 milj. kronor, varav 18 milj. kronor avser investeringar på länsvägnätet. Denna situation är ytterst allvarlig, då det inte är möjligt att inom de givna ramarna färdigställa ens de mest angelägna objekten inom rimlig tid. Enligt länsstyrelsens bedömning måste länets tilldelning av investeringsmedel ökas med 30—35 procent utöver de förutsatta rambeloppen om en någorlunda tillfredsställande nivå för vägbyggandet skall kunna åstadkommas. Möjligheterna att bedriva tung lastbilstrafik är av avgörande betydelse för utvecklingen av länets näringsliv. Detta gäller särskilt transporter för skogsbruk och skogsindustri, gruvor, järn- och stålindustri. Dalarna utgör under stora delar av året ett rekreativsmål främst för Mälarenregionens befolkning, vilket bidrar till ökade krav på ett kapacitetsstarkt vägnät inom länet.

Vad angår riksvägarna må som exempel på det otillfredsställande rambeloppet anföras att det icke ansetts möjligt att i den upprättade flerårsplanen inrymma en ombyggnad av riksväg 80, delen Hosjö-Edsken, detta trots att denna väg är en av landets högst belastade tunga transportleder. Delen mellan Hosjö och Edsken har en klart otillfredsställande standard. Flera mycket kraftiga stigningar finns, och vägbanans bredd är alltför liten

Bihang till riksdagens protokoll 1970. 4 saml. Nr 819—828

för att medge en tillfredsställande trafiksäkerhet, medan riksväg 80 på Gävleborgssidan har betydligt bättre standard.

Den förhållandevis starkaste reduceringen av rambeloppen sker dock för byggandet av länsvägar, där anslagen för åren 1971—1974 endast uppgår till respektive 3,1, 2,1, 2,4 och 3,1 milj. kronor. Eftersom investeringarna år 1969 uppgick till 9,2 milj. kronor och för år 1970 beräknas till 7,6 milj. kronor, skulle sålunda en oerhört kraftig reduktion ske av detta vägbyggande. Samtidigt föreligger begränsade möjligheter att genom enklare åtgärder i form av förstärknings- och liknande förbättringsarbeten åstadkomma nödvändig upprustning av många vägar på grund av vägarnas läge i plan och profil.

I detta sammanhang bör påpekas att beståndet av broar över Dalälven skapar speciella svårigheter i länet. Flera s. k. flottbroar måste ersättas med fasta förbindelser. Vidare ställer överflyttningen av virkestransporter från flottning till landsvägstransport krav på förstärkning av ett antal äldre broar. Dylika upprustningsåtgärder medför relativt höga punktkostnader.

Även om vägbyggnadsbehoven i storstadsområdena är betydande kan vi inte godta en prioritering som medför att övriga vägbyggnadsbehov starkt eftersättes. Enligt vår mening står denna avvägning i direkt strid med strävandena att genom regional- och lokaliseringspolitiska insatser dämpa storstadsområdenas tillväxt och skapa en bättre regional balans. Om Kopparbergs län icke tilldelas större väganlag än som förutsatts i flerårsplanerna synes det icke möjligt att trygga en positiv befolknings- och näringslivsutveckling i länet.

Med stöd av det anförda hemställer vi,

att riksdagen vid behandlingen av anslaget till byggande av statliga vägar måtte uttala, att byggandet av länsvägar för år 1971 i Kopparbergs län skall ha minst samma omfattning som under år 1969 samt att vägplaneringen i länet för tiden därefter skall inriktas på en omfattning som krävs för att uppnå en positiv befolknings- och näringslivsutveckling i länet.

Stockholm den 28 januari 1970

Lars Eliasson (cp)

i Sundborn

Karl Gust. H. Boo (cp)
